

**KO NE ZNA NIŠTA O (N)JOVOM - NE SPADA U 21. VEK!!!
WHO DOESN'T KNOW ANYTHING about THIS
DOESN'T BELONG TO 21st CENTURY!!!**

Dimitrije Tadić Maja Josifović

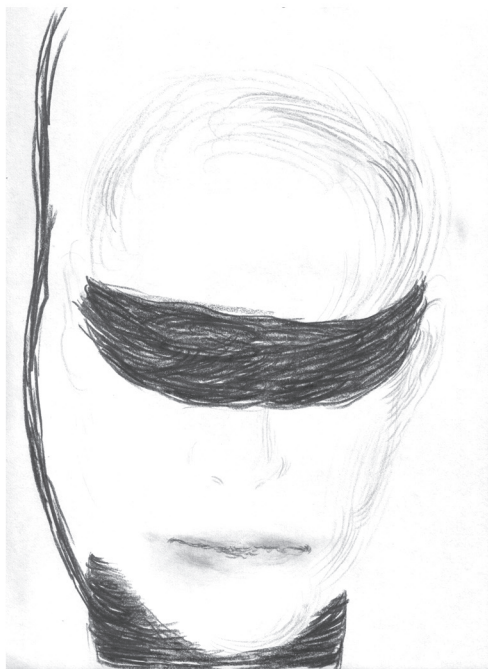
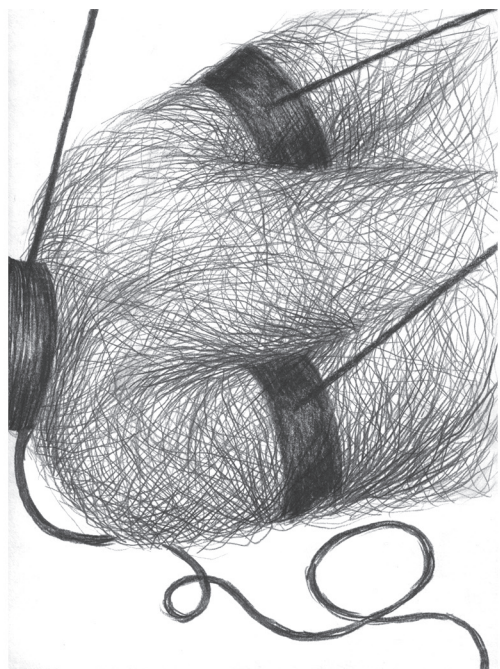

Utopija Seks Poezija Opiskurno

Utopija San Ideologija Opiskurno

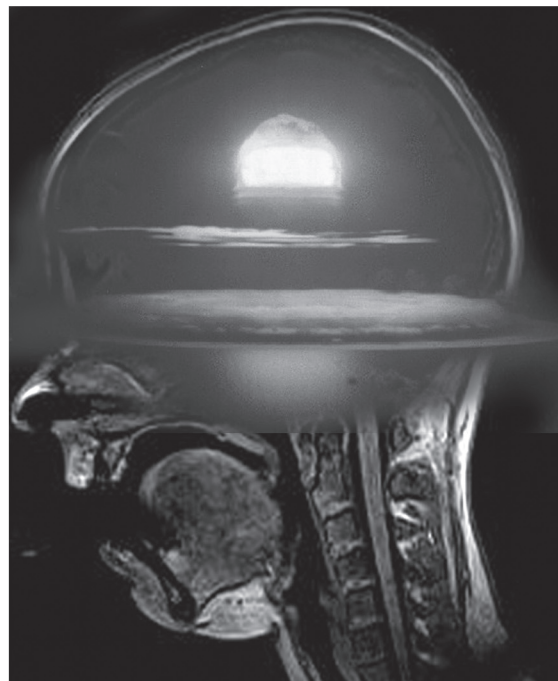
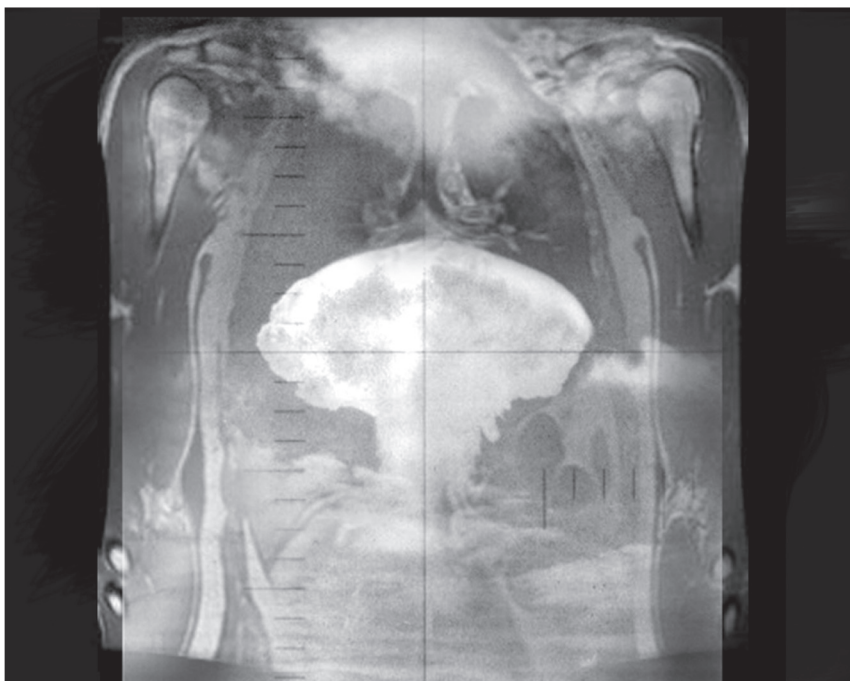
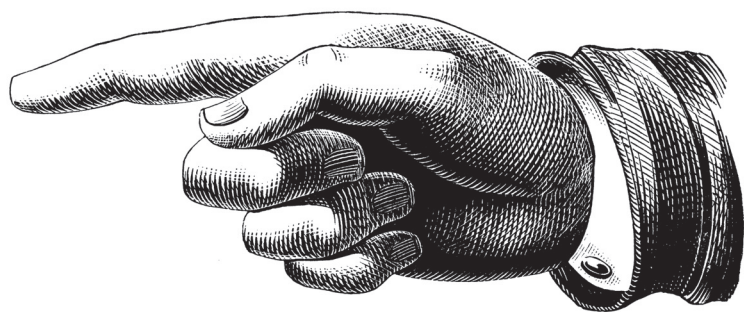
Sex Desire Poetru Dream Utopia

NOVI SVET

**siti smo hegemonije
duhovnog dremeža**

MANIFEST EVROPIZMA

Umetnost, kažemo to sada, na samom kraju dvadesetog veka, se cirkusko-akrobatskim, takoreći nemogućim zahvatom, ni malo sentimentalno oprostila od Akropolja, da bi nešto kasnije (samo)ubilački izgubila svoju zvezdu (nalik onoj koja je vodila mudrace) našavši se u kvaziintelektualnoj onaniji i banalnosti očevidnog, iscedjena je od punoće sveprisutnosti.

Nema više ideje koja svetli.

Čovek, uhvaćen u klopku sopstvenih želja, gamiže u svojoj slabosti, a umetnost-u pogubnoj političnosti i tupoj angažovanosti. Mi stavljamo tačku na to.

Promuklo pitamo: Gde je plamen?

Politika političarima, sociologija sociolozima, psihologija psiholozima, a

UMETNOST UMETNICIMA

Izvukavši se iz slepog creva, nećemo atrofičnost duha, već u našoj krvničkoj ubedenosti zahtevamo kosmičku orkestraciju Tajanstvenog i Poezije, jer, umetnost, glasno to kazemo, budući alogična ne može biti jasno definisana.

Te turbine u nama, sve do najmanjeg prenosnog lanca i najsitnijeg zupčanika rade tako silovito, da smo u svojoj odlučnosti spremni da mahnitim pokretom oborimo sve pred sobom, spremni da se opijeno prepustimo neprestajućoj kiši čije su kaplje vidljive samo u spletu fantazmogorije, a nikako rendgenskim snimkom, spremni da kao kakva bahantkinja besno igramo do iznemoglosti, spremni da na jednookom krilatom belcu jašemo u daljinu...

Poeziomania, 2001. godine, u Beogradu

.....
грешка футуризма је у томе
што је хтео да сруши

X

X

ПАРИЗ

И

РИМ

ПОЕЗИОМАНИА

европизам-једини израз
модерног човека

НОВА ЕВРОПА=НОВО ХИЉАДУГОДИШЈЕ

magarac ima duga
v
ušesa.

УМЕТНОСТ

тристан цара 1918. у церишком манифесту

М О Р А

поезиоманиа 2001. у манифесту европизма

**ОВОНОЦ
БИТИ**

1 + 1 = 3

ОПЕРИСАНА

atrofičnost dur polnost,
tupa angažovanost,
kvaziintelektualna onarija
banalnost očevidnog,
racionalnost,
1+1=2

поезиоманиа

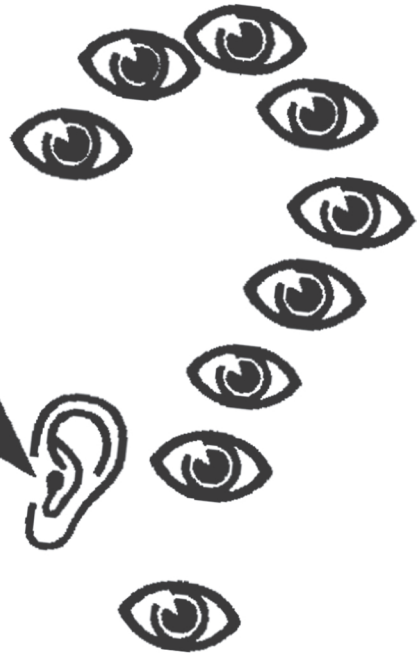
dobro je razvijen
v
organ za slusanje.

ko ne želi biti proglašen magarcem - neka prestane biti magarac!

jednačina evropizma
2+80%>Wxq-3

DOSTA SA MECOFORTE
GLASNOG GOVORNICIMA!
KO NIJE ZA EVROPIZAM
TAJ JE PROTIV EVROPIZMA!

URA! URA! URA!

европизам за све!

MI MIRNO KAŽEMO:
Umetnost nije pobedila
POLITIKU!

evropski totalizator evropski totalizator evropski totalizator
evropski totalizator evropski totalizator evropski totalizator
evropski totalizator evropski totalizator evropski totalizator

EVROPIZMUS
ПОЕЗИОМАНИА

vasione tučne katastrofe hučne
melodije mučne i poeme zvučne

Mukotrpní prelazak
kroz svečane predele noći
A painstaking crossing through
the festive landscape of the night

OGLEDALO BEZ DNA
THE MIRROR WITHOUT A DAY

NESVESNA REAKCIJA
UNCONSCIOUS REACTION

NEBESA U NEBESIMA
SKIES IN THE SKIES

NITI MRTAV NITI ŽIV
NEITHER DEAD NOR ALIVE

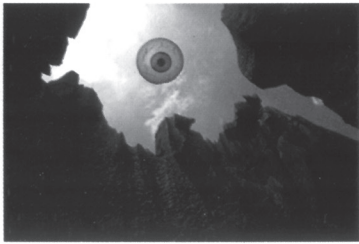
BLISTAVA NOĆ
RESPLENDENT NIGHT

ZORA ODUŠEVLENJA
THE DAWN OF EXHILARATION

ČUDESAN LOV
A MARVELOUS HUNT

ČEZNUĆE ZA NEPOZNATIM
PINING FOR THE UNKNOWN

→ FILM → FILM

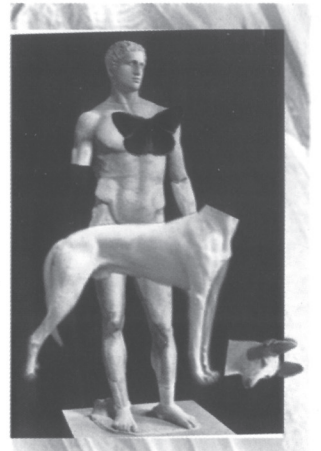
Tajanstveni ulazi u pećine
gde u tami borave slepa bića
Mysterious entrances into the darkness
of the caves populated by blind beings

O jednom
Odjednom
Da crknem
od ljubavi
About one
Suddenly
To die of love

Predstava o mleku spaja se sa predstavom
o izbacivanju sperme
The notion of milk blends with the notion
of ejaculating sperm

Njegove ruke - labudova pesma
na obali kristalnog jezera
His hands - a swan's song
on the shores of a crystal lake

Munjeviti bljesci koji bi osvetljavali
kada ne bi bili kratkotrajniji od ostalih
Electric sparks which would illuminate,
were they not even more
momentary than the others

...ljubavni šapat
prašumskog
lišća...
...the amorous
whispering of
jungle leaves...

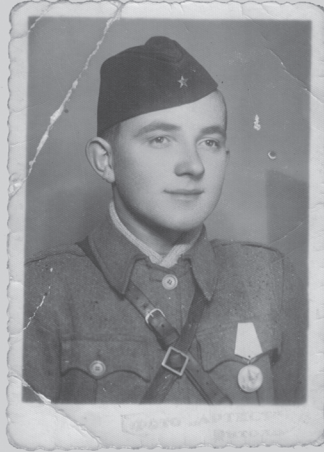

Lice se pretvorilo
u prozirni krin
The face turned into
a translucent lily

ИСТОРИЈСКА ЧИТАНКА

алманах

History Reader
Almanac

Београд, 2005.

КАКО JE СВЕ ПОЧЕЛО

Programski tekst - kratko

Kako to već biva, jednog letnjeg dana, članovi sada već okrnjene umetničke grupe "Poeziomania" (koja je otišla u istoriju) su uz ćaskanje, piće i cigarete gledali televizijski program. Budući u specifičnom raspoloženju, pažnju nam je privukao kviz koji se bavio srpskom prošlošću na vrlo bizaran način. U živopisnoj i ruralnoj scenografiji, srpska deca iz dijaspore su odgovarala na pitanja, iz mahom Prvog Srpskog ustanka. Onda je sve postalo jako zabavno. Tu su se pojavile buljubaše, Hajduk Stanko, Čučuk Stana... zatim sve postaje preterano i samim tim besmisleno. Setili smo se i da je pre nekog vremena postojao sličan kviz za decu ali sa potpuno drugačijom koncepcijom. U tom kvizu su se pitanja odnosila na istoriju Evrope i Evropske unije. Sve to je razgovor odvelo, u prvom trenutku Đ letnji i bezbrižni, na teme koje otvaraju "stare srpske rane" - evropejci i tradicionalisti, četnici i partizani. Od značaja su i naše, sasvim suprotne porodične istorije, te smo shvatili da je to sjajno polazište za nov projekat. Kao u nekoj latinoameričkoj seriji, komunistički i rojalistički izdanak, sa krvnički udaljenih pozicija, postaju najbolji prijatelji. Ko je koga tu ubijao? Ko koga danas simbolično ubija? Razmišljanja o (srpskoj) istoriji su se potom taložila kao neko istorijsko iskustvo...

HOW IT ALL BEGAN

Programme text - briefly

The way it usually happens, one summer day, members of now already truncated art group "Poesiomania" (that went to history) were watching television programme and chatting, sipping drinks and smoking cigarettes. Considering that we were in a special mood, our attention was drawn by a TV quiz show that treated Serbian history in a very bizarre way. In a very picturesque and rural scenery, Serbian children from diaspora answered questions, mainly about the First Serbian Uprising. Than it all became very amusing. Buljubase, Hajduk Stanko, Cucuk Stana appeared and everything became exaggerated and senseless. We remembered that some time ago there was a similar quiz show for kids, but with a completely different concept. In that quiz show the questions referred to the history of Europe and European Union. It all took the conversation, at first summery and carefree, to the subjects that open "old Serbian wounds" - Europeans and traditionalists, Chetniks and partisans. Considering also the fact that our own family histories are completely different, we realized that this was a great starting point for a new project. Like in a latin soap-opera, a comunist and a royalist descendant, on mortally distant positions, become best friends. Who killed whom there? Who symbolically kills whom today? Thoughts about (Serbian) history then piled like a historical experience...

SIFILISKULTURA

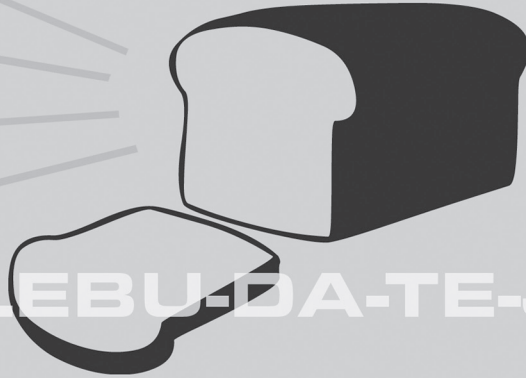

**Koliko će vas
nakotiti još ova zemlja
da pišete debele laži?**

HISTORIA NON VITAE MAGISTRA!

.....
**KO JE PROFESOR
PROFESORA?**

NEMA LEBA BEZ MOTIKE!

LEZI-LEBU-DA-TE-JEDEM

ISTORIJSKA ČITANKA-POEZIOMANIA-DIMITRIJE TADIĆ-MAJA JOSIFOVIĆ-BEOGRAD-SRBIJA-2005

DAJMO GAS

 BAS ZATO ŠTO

NE ZNAMO KUDA IDEMO

ISTORIJSKA ČITANKA-POEZIOMANIA-DIMITRIJE TADIĆ-MAJA JOSIFOVIĆ-BEOGRAD-SRBIJA-2005

ŠTA JE BILO BILO JE

ISTORIJSKA ČITANKA-POEZIOMANIA-DIMITRIJE TADIĆ-MAJA JOSIFOVIĆ-BEOGRAD-SRBIJA-2005

KUKULTURA!!!

LEPODOBROISTINITO

LEPODOBROISTINITO

vi, liliputanci duha!

ISTORIJSKA ČITANKA-POEZIOMANIA-DIMITRIJE TADIĆ-MAJA JOSIFOVIĆ-BEOGRAD-SRBIJA-2005

Ilija Josifović, deda

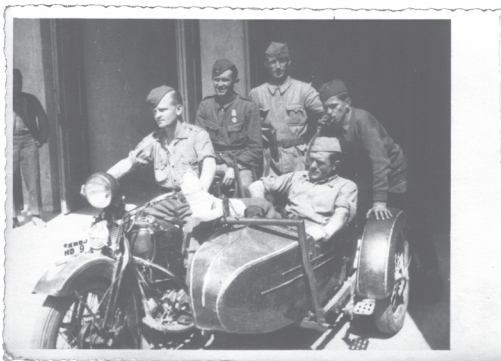
Učestvovao u oslobađanju Beograda kao ubačeni vezista. Čuvena je njegova priča kako je jedini preživio nemačku zasedu i ispunio zadatak do kraja. Posle rata radio u UDB-i, gde je i upoznao baku.

Radovan Svrđlan, bakin brat

Pre rata bio član Saveza komunista, zbog toga hapšen i proganjan, ubijen prilikom hapšenja u stanici žandarmerije.

Anđa Josifović, baka

Pre rata privođena zbog starijeg brata koji je bio aktivni član Saveza komunista, ubijen u stanici žandarmerije. Posle rata radila u UDB-i i bila najbolja drugarica sa drugom bakom, Radicom Nikolić.

Barba Mile s drugovima, pred kraj rata, prvi s leva.

Bake Anđa i Radica dok su radile zajedno u UDB-i, druga i treća u drugom redu s leva.

Baka Smiljka sa Titom (pored Tita, prva s leva).

Nana Rada u UDB-i

Višor Šeparović tata.

Nana Radica, deka Mile i mama Cica

Prabaka i inihinka

Radica Nikolić, baka

Radila u UDB-i gde je upozнала deku.

Miodrag Nikolić, deda

Za vreme rata, sa 16 godina bio kurir u II Proleter-skoj brigadi. Kad se rat završio, jedno jutro dok se umivao opala mu je sva kosa. Posle rata radio u UDB-i gde je upoznao baku.

Miljenko Šeparović, deda

Pre rata kao aktivni član komunističke partije sa nadimkom Siri, uhapšen na Korčuli i peške, u lancima, za primer, sproveden do Splita u zatvor. Drugovi su ga oslobodili kad je rat počeo. Posle rata jedan od osnivača saveznog SUP-a.

Smiljka Šeparović, baka

Prvoborac, posle rata radila u Maršalatu.

Mita Milojević, pradede

Poginuo u bici na Sutjesci. U Varvarinu mu je posle rata podignut spomenik.

Ljubinka Milojević, prabaka

Govorila je da za čitav rat nije videla ni jednog Nemca, jer u kraju u kom se skrivala sa troje dece bilo je samo četnika koji su ih proganjali zbog pradedinog komunističkog opredeljenja. Oni su im zapalili i kuću.

**TO BEŠE: SVE
TO BEŠE: IZNAD SVEGA
TO BEŠE TO BEŠE TO BEŠE
ŠTA TO UOPŠTE BEŠE?**

Milivoje Tadić, dedin brat

1944. godine je kao četnik poginuo u borbi protiv komunista.

Dragi Banićević, deda, baka Marin (bakina sestra) prvi muž.

Pre rata je bio kraljevski oficir. Na samom kraju rata je poginuo u borbi kod Kotora boreći se protiv komunističta do kraja.

Ivan Vračić, deda, bakin brat

Kao bonvivan, baki je donosio najlon čarape i poslednju modu iz Pariza. Umro je mlad.

Dimitrije Tadić, pradede

U pradedinu kuću kod Valjeva je na ručak dolazio Draža Mihajlović.

Vasilije Daničić, pradede

Pradede je bio u kraljevskoj gardi Obrenovića. Pričao je kako su gardijci plakali kada su čuli vest o ubistvu kralja Aleksandra i kraljice Drage. Drugi pradede, takođe sa mamine strane, je tokom rata sa vojskom prešao preko Albanije.

Žarko Tadić, deda

Deda je, posle rata, kraljevu sliku držao zazidanu na tavanu kuće u kojoj su živeli, pošto je porodična kuća prokazanog rojaliste porušena. Deda je trpeo omalovažavanja i fizičke napade. Umro je 1951. godine.

Ružica Tadić (rođena Tereza Vračić), baka

Bakina i dedina kuma na venčanju Jelena Kumanudi (žena Koste Kumanudija, ministra inostranih poslova i ministra finansija, kome je 1946. godine zajedno suđeno sa Dražom Mihajlovićem), družbenica kraljice Marije, upoznala je i baku sa kraljicom. Kada je baka prvi put odlazila na Dvor, razmišljala je šta pokloniti jednoj kraljici i odabrala je nepretenciozan poklon, koji je svojeručno načinila - slatko od pomorandžine kore, kuvano u devet voda. Posle rata, bila je prinuđena da prodaje sve što je imalo nekakvu vrednost, kao i jedan po jedan komad nakita. Jedino što je zadržala bili su delovi zlatnih minđuša koje je dobila od dede i koje nikad nije skidala. Drugi, daleko veći deo minđuša (suze koje su visile do ramena) je takođe prodala.

Ilija Tadić, tata

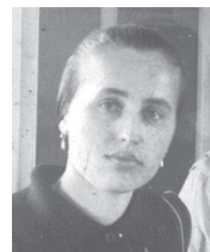
Dok je deda ostao u Beogradu radeći i dalje u Ministarstvu trgovine, industrije i vrenja, tata je tokom rata sa mamom bio kod rođaka na planini kod Valjeva, gde je video i upoznao i samog Dražu Mihajlovića. Tata se seća kako je deda dolazio kući prebijan. Seća se i savezničkog bombardovanja Beograda i blještavih odsjaja sa aviona, budući da je bio sunčan dan.

ZLATO JE BRAĆO NAJMANJA VREDNOST U SVETU!

Deda. Ivan Vračić

Baka

Baka Mara sa svojim prvim mužem D. Banićevićem

Tata kao dete

Deda na sahrani kralja Aleksandra (prvi u prvom redu s desna)

KO NIJE NAUČIO GRADIVO - UČIĆE PREKO LETA!

Lepenski Vir, Đerdap
5300-4800. god. pre n. e.

U Prvom srpskom ustanku
korišćeno je:
3000 kubura
7000 jatagana
500 kila baruta
100 topova
1000 đuladi

Je li ovo konak
kneginje Ljubice?

Jeste, ona se žestoko
obračunavala
sa ljubavnicama
kneza Miloša.

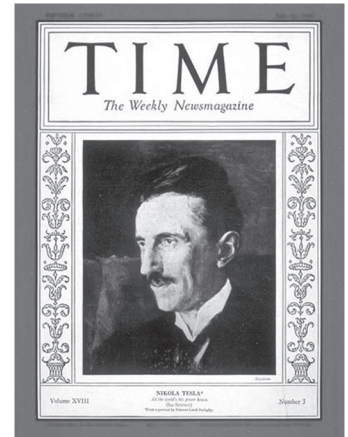

Baka Anđa Josifović
sa drugaricama

Stepenice projektovala
prva žena arhitekta u Srbiji, Jelisaveta Načić
(1878-1955.)

BARBAROGENIJE sa Balkana
otkrio je čovečanstvu telegrafiju
bez žica. Ne Markoni!

RADIO: NOVA UMETNOST.
SVE DRUGO: LIMONADA S LEDOM

Na ruševinama Narodne biblioteke
koja je stradala u bombardovanju 1941.

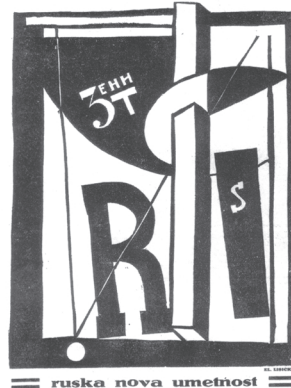

Penkalo mog dede Žarka Tadića

Izjeli vas vući
sažegli hajduci!

Vagoni knjige
filozofije

Zašto je naša. slava. REVOLUCIJA?

Cviker
kao otnenost
7% kamata.

Voze se samo
u aeroplanu
snevaju uvek
City-Bar

Zašto psi nikad nisu počinili grabežno umorstvo
prouzrokovali svetski rat pasa
ili samoubistvo
ako se može postati bolji samo po uzoru pasa
predlažem

**POSTANIMO DOBRI PSI
DA BISMO POSTALI DOBRI LJUDI!**

Ljubomir Micić

ŠETAMO UGLAĐENO PONOSNI
PO PARIZU I LONDONU
GORE GLAVE

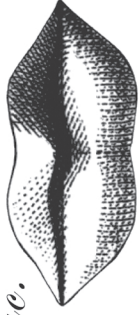
Oglas: Maja Josifović

Mesto za Vaš oglas:

Prodajem usnu

za poljubac.

POKLANJAM DVA BABA DEPIJA USPOMENA.

TRAŽIM OSLONAC.
PRIVREMENO.

POTRAŽUJEM OŠTRU,
DEZINFIKOVANU
BRITVU.

MOŽE I KORIŠĆENA.

*Lukavstvo, stečeno iskustvom,
prenosim s kolena na koleno.*

MANJE VIDLJIVO -
A OČIGLEDNO
OSTAVLJAM KAO
PREPREKU.

Lutku od kineskog porcelana
menjam za večeru s prijateljima.

USTUPAM PRAVO
NA NAJMANJE PARČE METEORA.

*Prisećam se tuđih uspomena
za minimalnu nadoknadu.*

Sanjam po porudžbini
sve moguće vrste snova.

VREME - OTKUPULJEM.

POKLANJAM
LASTE - PRE
PROLEĆA!!!

ZAGONEITKE - ODGONETAM. POVOLJNO.

Laboravom sačuvan svet - poklanjam.

Sanjam u kolenu!

ODEDAM U NAPUŠTENIM STANOVIMA,
ZA SOBOM NE OSTAVLJAM OKOM VIDLJIVE TRAGOVE.

NAJVEĆE MOJIM SVETI DA ME NE NABUŠTA

Isčitavam nečitke rukopise lako i u kratkom roku.

Menjam:

pare za interesovanje

blagostanje za oduševljenje

bogatog muža za talentovanog

PUTOKAZE I INE
SMERNICE
PRECIZNO I TAČNO
POSTAVLJAM

Tetom lećim Tetu.

TRAMPIM SVEST ZA SAVEST ! HITNO !

ČINIM ŠTO MI SE USHTE!
ZNAJNE VRLO RADO PRENOSIM
ZA SIMBOLIČNU NADOKNADU.

Lainteresovane podučavam

kako da ono što kažu - dobivnu rukama!

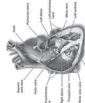
Ko ima i želi da pokloni umiljato
maće - omanh ću ga usvojiti.

VODIM NA PUT!

*Za simboličnu soutu
novca prodajem
godinama korišćenu
novegodišnju jelku.*

Sitajim u sica -

po potrebi.

Studujem pravo na zagonetku.

*Ono što čujem i vidim ustupam
za ono što ne vidim i ne čujem.*

Otkupljujem strahove

Ni recite cenu!

Nestale napade migrene rado bih proredila.

**BEZBOLNOM
METODOM
SPAJAM
EGZISTENCIJU
SA ESENCIJOM**

Najrazličitijim

mogućim stihovima

podučavam

bvxo i lako.

Les Bains / Jedan primer otmenog plexira i neobična ljubav Relje i Marije Belimarković - Vrnjačka banja

“...Još u 17. veku banje su bile vrlo à la mode. Nisu to bila mesta koja se posećuju prosto radi oporavka (već bolesni Louis XIII je tako posetio banju de Montfrin) - u banje se često odlazilo da bi se zdravlje očuvalo, ali isto tako, odlazilo se i radi odmora, zabave i plexira. Neke su banje bile naročito otmene i privlačile su elitu:

...Que gens d'honneur et gens de bien,
Galants et de bon entretien.
Quand on y voit des demoiselles,
Ce sont des plus spirituelles,
Des mieux faites et des plus belles,
Qui menent toujours avec elles,
Lorsqu'elles sortent de Paris,
Les Amours, les Graces, les Ris, etc.

Dame su posebno volele da provode vreme u ovakvim mestima. To je bila sjajna prilika da se sretnu isto tako otmene dame i gošpoda. Banje su bile i poprišta raznih skandala, koji su kasnije prepričavani tokom cele sezone. Štaviše, bilo je vrlo poželjno biti protagonista neke od takvih pikantnih priča.

Pamti se priča Madame de ..., ludo zaljubljene u svog duhovnika, sveštenika jedne pariske crkve. Ovaj gospodin, belog, alabasternog tena bio je izvanredne građe i čudesne lepote, koja je objedinjavala toplu muževnost i gracioznost istočnjačkog tipa. Njegove tanke zakošene oči su u isti mah odavale tako privlačnu oštroumnost i toplinu, ali i izvesnu sofisticiranu udaljenost. Izgledao je kao čovek obavijen patinom kakvu imaju iskusne osobe kojima je sve jasno. A opet, činilo se da njegove ružičaste usne nisu nikada ništa okusile do meda i mleka ili nektara i ambrozije. Ova gospođa je, na svakoj propovedi, sa erotičnim uzbuđenjem pažljivo pratila njegove odmerene i ritmične kretnje.

Još više su je uzbuđivale ispovesti. To su bile prilike kada je sa njim ostajala nasamo i kada je, usled mrežastog paravana, mogla tek na trenutke pogledom da uhvati deo njegove šake ili neki deo lica. Tako je u tananoj obamrlosti pred njim, posmatrala crvenilo njegovih usana, sjaj njegovih očiju koji se nasumično pojavljivao kroz paravan, njegove dugačke bele prste...Tada je bila u prilici i da u tišini crkve osluškuj meke zvuke njegove tamne svešteničke odežde.

Posle dugo vremena i ogromnog broja pisama, koja su mu svakodnevno stizala, gospodin o kojem je reč, konačno je pred sobom i pred ovom gospođom prihvatio strastvenu ljubav koju je imao za nju. Tako je pristao da, u javnosti predstavljen kao njen duhovnik i pratilac, doputuje zajedno sa njom u jednu otmenu banju. Kada je Madame de ..., u sobi njihovog ljubavnog skrovišta, prvi put videla svog voljenog kao muškarca, svaka strast je nestala.

Ostala je zabeležena i priča Madame de Laquilles i grofice Montbairry koje su, svako je to znao, bile velike rivalke. U to vreme, da bi neka dama bila prihvaćena kao neizostavljivi deo nekog salona i distingviranog društva uopšte, nije bilo dovoljno da bude samo obrazovana ili lepa. Tražene su ležernost i lakoća u razgovoru, izvesna urođena sposobnost da se reči izgovaraju na neponovljiv i neprepričljiv način. Tako su se one utrkivale u tome koja će uspešnije pokazati svoju erudiciju i lepotu a iznad svega svoj esprit...”

Dimitrije Jadić

Skrjabin

L. Greko

Katrin Denev

Marija Antoaneta

Kventin Krisp

Tarkovski

Ad vita aeternam

La večni život

...„Utopijske sklonosti“ Maje i Dimitrija ne ostvaruju se u potpunosti ni u području relacijskog antagonizma ni u području relacijske estetike. S jedne strane oni samo tematiziraju antagonizme prošlih vremena i sadašnjeg trenutka, prepoznajući u neriješenim slučajevima matricu koja se strukturira i na koju se nadovezuju suvremeni antagonizmi, dok su s druge strane rezervirani prema konceptu umjetničkog djela kao „društvene forme“ sposobne da proizvede pozitivne ljudske odnose. Naslijeđe avangarde, antagonizmi, horizontalno, nehijerarhijsko povezivanje suprotstavljenih diskursa oruđe su preispitivanja granica, konvencija, kapaciteta transgresije, komuniciranja drugosti. Ovaj pristup je blizak *camp* senzibilitetu i strategiji – visoka kultura susreće se s popularnom, ozbiljno s trivijalnim, rafinirano s jeftinim i bučnim, dominantna kultura sa svojim (odmetnutim, marginaliziranim) drugostima, „normalno“ s „nenormalnim“, prihvatljivo i pristojno s vulgarnim i nepristojnim, što omogućava da ovaj svijet promatramo na fleksibilan, subverzivan i

transformativan način. „Eskapistička fantazija“ (T. Modleski) *camp*a komprimirana je u sitnim biskvitima i crtežima te fotomontažama Dimitrija Tadića, kao što je razlivena po erotiziranim površinama fotografija Maje Josifović. Greenberg je razmatrao odnos kiča i avangarde i otvorio mogućnost razmišljanja o njima kao o istovremenim jednakim i suprotnim manifestacijama jedinstvene povijesne svijesti koja je proizvela koncept moderniteta koji imaju subverzivni kapacitet u odnosu na buržujsku hegemonističku kulturu i „dobar ukus“.¹ Danas, više od pola stoljeća poslije, avangarda i kič su povijesni pojmovi, „materijal“ s potencijalnom političkom dimenzijom, koji u izmijenjenim okolnostima (globalnog) svijeta umjetnosti mogu sudjelovati u kreiranju podloge za polemičke glasove usmjerene na suvremeno promišljanje odnosa prema svijetu i odnosa jednoga prema drugome.

¹ Vidi: Clement Greenberg, „Avant-garde et kitch“, u: *Art et Culture*, Pariz, 1988., 9–28.

UTOPIJSKE SKLONOSTI

-

JASMINA
ČUBRILO

-

UTOPIAN TENDENCIES

...The “utopian tendencies” of Maja and Dimitrije are not entirely realized either in the domain of relational antagonism, or in that of relational aestheticism. On the one hand, they merely discuss the antagonisms of the past and the present, identifying a matrix in unsolved cases that is structured and serves as a basis for modern antagonisms; on the other hand, they are detached from the concept of artwork as the “social norms” that are capable of producing positive human relations. The legacy of avant-garde, the antagonisms, the horizontal and non-hierarchical association of opposed discourses, are all tools for exploring the limits and conventions, the capacity for transgression, for communicating otherness. This approach comes close to the sensibility and strategy of camp – high culture meets with the popular, serious with trivial, refined with cheap and noisy, dominant culture with its (runaway, marginalized) forms of otherness, “normal” with “abnormal,” acceptable and decent with vulgar and indecent – which enables us to see this world in a flexible, subversive, and transformative way.

The “escapist fantasy” (T. Modleski) of camp has been comprised into the tiny biscuits, drawings, and photo-montages of Dimitrije Tadić, as much as spilled over the eroticised surfaces of photographs by Maja Josifović. Greenberg has reflected on the relationship between kitsch and avant-garde, opening up the possibility of thinking about them as parallel, equal and contrary manifestations of a unique historical awareness that has created the concept of modernity, manifestations that have a subversive capacity with respect to the hegemonic bourgeois culture and “good taste.”¹ Today, more than half a century later, avant-garde and kitsch have become historical terms, “material” with a potentially political dimension, which can, in the altered circumstances of (global) art world, participate in creating a platform for polemic voices, focused on reinventing their attitude towards the world and each other.

¹ Cf. Clement Greenberg, “Avant-garde et kitch,” in: *Art et Culture* (Paris, 1988), pp. 9–28.